

عنوان مقاله:

توان مهندسازی جامع محلی و اکوتوریسم در پایداری توسعه

محل انتشار:

همایش ملی قشم و چشم انداز آینده (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

نسیم طواف زاده - مدیر آموزش موسسه سبزکاران گیلان

خلاصه مقاله:

توان مهندسازی یعنی تشویق مردم به سهیم شدن در تصمیمگیری ها و فعالیت هایی که بر کار آنها تاثیر می گذارد. به این معنی که این موقعیت به آنها داده شود تا بتوانند ایده های خود را به بهترین شکل به اجرا بگذارند. توان مهندسازی بیشتر از این که یک طرز فکر باشد، مجموعه رفتارهای گروهی یا سیاست های سازمانی است. اگر نگرشها و طرز فکرهای شخصی، رفتارهای گروهی و ارزش های سازمانی از آن پشتیبانی نکنند نمیتواند وجود داشته باشد. تلاش های زیادی برای ایجاد توانمندسازی با شکست مواجه شده اند چرا که آنها تغییر را تنها در یک سطح ایجاد م یکرده اند. اگرچه الگوی واحدی برای توان مهندسازی وجود ندارد، اما تجربه نشان داده است که موفقیت فعالیت های توان مهندسازی همواره با چند عامل ثابت توأم بوده است. این عوامل موجب هم فزایی می شوند و خواسته های دولت را نیز تامین م یکنند. دسترسی به اطلاعات، مشارکت، مسوولیتپذیری و ظرفیت سازمانی محلی (توانایی مردم برای کار با یکدیگر، سازماندهی و بسیج منابع برای حل مشکلات مشترک) عوامل اصلی توان مهندسازی است. این مقاله به بررسی اثر توان مهندسازی در بهبود وضعیت محیطزیستی با بررسی 3 روستای نمونه در پروژه میپردازد که با وجود فشار معیشتی پس از مدتی در راه محیطزیست با استفاده از گروههای معیشتی خود کوشیدند. تجربه نشان داده است که اگر مردم اطلاعات دریافت نمایند، در برنامه ریزی، تصمیمسازی و استفاده به مشارکت گرفته شوند از منابع طبیعی و محیطزیست خود حفاظت مینمایند. زیرا که این هماهنگی در راه توسعه پایدار را برای خود هزینهدار نمیابند و میاندیشند با این کار خود امکان استفاده پایدار از منابع را مییابند.

کلمات کلیدی:

توان مهندسازی، مشارکت، ظرفیت سازمانی محلی، معیشت پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/163225>

